

**SLUJBA DE OBȘTE
LA DOI ȘI MAI MULȚI
CUVIOȘI MUCENICI**

Tipărită
cu binecuvântarea Prea Sfințitului
NICODIM
Episcop de Edineț și Briceni

LA VECERNIE

După obișnuitul Psalm, se cântă: Fericit bărbatul..., starea întii

La Doamne, strigat-am..., stihirile pe 6, glasul al 8-lea:

Podobie: Ce vă vom numi...

Tare nevoindu-vă, cuvioșilor, vitejește ați suferit asupra muncitorilor și cu osîrdie dîndu-vă sufletele prin sabie, v-ați încununat cu cununii mucenicești, pentru aceasta, cu îngerii dănuți împreună după vrednicie. Multe sunt răbdările voastre și mai mari darurile, rugați-vă pentru sufletele noastre. (2 ori)

Bine ați viețuit, sfinților, asemănîndu-vă nevoițelor mucenicești, vitejilor, că voi bărbătește n-ați luat în seamă muncile. Cu posturile v-ați sfințit trupurile și cu dragoste v-ați vărsat sîngele, ca împreună să vă împodobiți cu cununile pătimirilor voastre. (2 ori)

Cuvioșilor ai lui Hristos mucenici, bine v-ați nevoit, nebăgînd seama de viața cea vremelnică, cu bună voie călcînd vitejește cugetul cel trupesc și așa sfîrșindu-vă întru Hristos, petreceți după vrednicie cu îngerii. Pentru aceasta, cinstind pomenirea voastră, vă rugăm:

Rugați-vă Domnului să se miluiască sufletele noastre. (2 ori)

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei:

Împăratul cerurilor, pentru iubirea de oameni pe pămînt S-a arătat și cu oamenii a petrecut. Că din Fecioară Curată trup luînd și dintru dînsa ieșind cu luarea, un Fiu este îndoit în fire, dar nu în fețe. Pentru aceasta, pe Acesta desăvîrșit Dumnezeu și Om desăvîrșit, cu adevărat propovăduindu-L, mărturisim pe Hristos, Dumnezeul nostru, pe Care roagă-L, Maică nenuntită, să se miluiască sufletele noastre.

VOHOD: Lumină lină...

Prochimenul zilei.

PAREMIILE

Din înțelepciunea lui Solomon, citire:

(III, 1-9)

Sufletele dreptilor sunt în mîna lui Dumnezeu și chinul nu se va atinge de ele. În ochii celor fără de minte, dreptii sunt morți cu desăvîrșire și ieșirea lor din lume li se pare mare nenorocire. Și plecarea lor dintre noi, un prăpăd, dar ei sunt în pace. Chiar dacă, în fața oamenilor, ei au îndurat suferințe, nădejdea lor este plină de nemurire. Și, fiind pedepsiți cu puțin, mare răsplată vor primi, căci Dumnezeu i-a pus la încercare și i-a găsit vrednici de El. Ca pe aur în topitoare, așa i-a

lămurit și ca pe o jertfă de ardere întreagă i-a primit. Străluci-vor în ziua răsplătirii și ca niște scînteii, care se lasă pe miriște, așa vor fi. Judeca-vor neamurile și stăpîni vor fi peste popoare, și Domnul va împărăți întru ei, în veci. Ei vor înțelege adevărul, ca unii care și-au pus încrederea în Domnul, cei credincioși vor petrece cu El în iubire, căci harul și îndurarea sunt partea aleșilor Lui.

Din înțelepciunea lui Solomon, citire:

(V, 15-23 și VI, 1-3)

Cei drepti vor fi vii în veacul veacului și răsplata lor este la Domnul și Cel Atotputernic are grijă de ei. Drept aceea, vor primi din mîna Domnului împărăția frumuseții și cununa cea strălucitoare, căci El îi va ocroti cu dreapta Sa și cu brațul Său, asemenea unui scut, îi va acoperi. El va face arme din mînia Sa și cu ele va întări făptura mîinilor Sale ca să răsplătească vrăjmașilor. Din dreptate El Își va face platoșă și din judecata cea nefățarnică Își va face coif. Din sfințenia Sa va face pavăză nebiruită, iar din cumplita Sa mînie va face sabie ascuțită și lumea va porni război împreună cu El împotriva celor fără de minte. Săgețile fulgerului Său vor porni bine îndreptate și vor lovi în țintă, zburînd din arcul puternic încordat al norilor. Mînia Lui ca o praștie, va azvîrli noian de grindină, apele mării se vor

întărîta asupra lor și rîurile îi vor îneca vijelios. Duhul puterii dumnezeiești se va ridica împotriva lor și ca viscolul îi va vîntura. Astfel fărădelegea va aduce pustiire pe pămînt și răutatea va răsturna scaunele celor puternici. Ascultați deci, regilor, și înțelegeți, luați învățătură, voi, care judecați marginile pămîntului. Băgați în urechi, voi, cei ce stăpîniți peste mulțimi și care vă mîndriți cu mulțimea popoarelor voastre. Pricepeți că stăpînirea vi s-a dat de la Domnul și puterea de la Cel Preaînalt, Care va cerceta faptele voastre și va pune la încercare gîndurile voastre.

Din înțelepciunea lui Solomon, citire:

(IV, 7-15)

Cel drept, chiar cînd apucă să moară mai devreme, dă de odihnă. Bătrînețile cinstite nu sînt cele aduse de o viața lungă, nici nu le măsoară după numărul anilor. Înțelepciunea este la om adevărata căruntețe și vîrsta bătrîneților înseamnă o viață neîntinată. Plăcut fiind lui Dumnezeu, Domnul l-a iubit și, fiindcă trăia între păcătoși, l-a mutat de pe pămînt. A fost răpit ca răutatea să nu-i schimbe mintea sa, înșelăciunea să nu-i amăgească sufletul. Căci vraja viciului întunecă cele bune și amețeala poftii schimbă gîndul cel fără de răutate. Ajungînd curînd la

desăvârșire, dreptul a apucat ani îndelungați. Sufletul lui era plăcut lui Dumnezeu, Pentru aceasta, Domnul S-a grăbit să-l scoată din mijlocul răutății. Neamurile văd, dar nu pricep nimic și nu își bat capul cu așa ceva, că adică harul lui Dumnezeu și mila Lui sunt cu aleșii Lui și că poartă grijă de sfinții Săi.

LA LITIE

Stihirile hramului

Slavă..., glasul al 8-lea:

Viețuind viața cea întocmai cu Îngerii, prin durerile pustnicești, cuvioșilor părinți, și cu înfrînarea robind trupurile, le-ați supus duhurilor, făcându-vă lucrători poruncilor Domnului. Pustnicește ați săvârșit nevoințele pătimirii și ale muceniei. Pentru aceasta, v-ați împodobit cu cununi îndoite, cu osîrdie rugați-vă Mîntuitorului ca să ne mîntuiască pe noi.

Și acum..., a Născătoarei:

Acoperămîntul tău, Născătoare de Dumnezeu, este doctorie duhovnicească, că la dînsul scăpînd, ne izbăvim de neputințele cele sufletești.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 4-lea:

Podobie: Prea lăudaților mucenici...

Cuvioșii Tăi, Doamne, mucenici, celor fără de trupuri asemănîndu-se, cu rugăciunile și cu înfrînarea au gonit patimile cele trupești, și cu lucrarea de minuni strălucind,

inimile tuturor au luminat. Pentru rugăciunile lor, dăruiește poporului Tău mare milă.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui.

Cuvioșii mucenici, primind rîvnă îmbunătățită, arătat au surpat eresul lui Arie și al lui Nestorie și, făcîndu-se apărători ai drept-măritorilor creștini, laudă de la toți au primit. Prin rugăciunile lor, Hristoase, dăruiește norodului Tău mare milă.

Stih: Fericit bărbatul care se teme de Domnul, întru poruncile Lui va voi foarte.

Arătîndu-vă stele înfrînării, ați luminat sufletele călugărilor și întunericul dracilor ați izgonit, cuvioșilor mucenici. Pentru aceasta, după sfîrșit vă fericiți, rugîndu-vă ca să se mîntuiască toți cei ce săvîrșesc sfîntă pomenirea voastră.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Fericiți sunteți, cuvioșilor mucenici ai lui Hristos Dumnezeului nostru. Cuvioși adică, pentru că ați iubit dreptatea și ați luat darul. Iar mucenici, pentru că sabia nu v-a despărțit pe voi de dragostea lui Hristos. Și, pentru aceasta, vă bucurați, că plata voastră multă este în ceruri.

Și acum..., a Născătoarei:

Nimeni din cei ce aleargă la tine nu iese rușinat, Preacurată de Dumnezeu Născătoare Fecioară.

Ci, cerșind bun dar, primește
dăruire către cererea cea de folos.

La binecuvântarea pînilor

TROPARUL glasul al 4-lea:

**Dumnezeul părinților noștri,
Care faci pururea cu noi după
blîndețele Tale, nu depărta mila**

Ta de la noi; ci, pentru rugăciunile
lor, în pace ocîrmuiește viața
noastră. (de 2 ori)

**Născătoare de Dumnezeu
Fecioară..., (o dată)**

LA UTRENIE

**La Dumnezeu este Domnul..., troparul
sfinților (de 2 ori,) Slavă..., Și acum..., a
Născătoarei: Taina cea din veac ascunsă ...**

După catisma întâi, Sedealna,

glasul al 4-lea:

Podobie: Cel Ce Te-ai înălțat...

**Desfătarea celor pămîntești și
stricăcioase o ați trecut cu vedere
și viața în pustietate o ați iubit,
frumusețile lumii și dulcele
vremelnice urîndu-le. Și pentru
aceasta, v-ați învrednicit a vă
număra cu ceata mucenicilor și a
pustnicilor, cu care rugați-vă să se
mîntuiască robii voștri. (2 ori)**

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei:

**Cel Ce șade pe Scaunul
Heruvimilor și locuiește în sînurile
părintelui, ca pe un scaun cel sfînt
al Său șade în sînurile tale,
Stăpînă. Că, întrupîndu-Se
Dumnezeu, cu adevărat S-a
împărățit peste toate limbile și cu
înțelegere acum cîntăm Lui. Pe
Care Îl fă milostiv, ca să
mîntuiască pe robii tăi.**

După catisma a doua, Sedealna

glasul 1-ii:

Podobie: Pe înțelepciunea...

**Ostenelile Botezătorului Ioan și
faptele cele bune ale lui Ilie
Teseviteanul cu postul urmînd, că
fără de trup ați viețuit, slăvind
împreună cu îngerii pe Sfînta
Dumnezeiască Treime și năvălirile
dracilor ați biruit cu bărbăție.
Pentru aceasta, și întru pătimire
tare v-ați nevoit închinîndu-vă
dumnezeieștii întrupări a lui
Hristos cei cu dumnezeirea (N),
fericiților, rugați pe Hristos
Dumnezeu să dăruiască iertare de
păcate, celor ce prăznuiesc cu
dragoste sfîntă pomenirea voastră.
(2 ori)**

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei:

**Ca pe o Fecioară și ca pe una
care singură între femei fără de
sămînță ai născut pe Dumnezeu
cu trup, toate neamurile omenești
pe Tine Te ferim; că întru tine s-
a sălășluit focul dumnezeirii, și ca**

pe un prunc ai aplecat pe Ziditorul și Domnul. Pentru aceasta, neamul Îngeresc și omenesc, după vrednicie mărim Preasfântă nașterea ta și cu un glas strigăm ție: Roagă pe Hristos Dumnezeu iertare de greșeli să dăruiască, celor ce cîntă după cuviință slava ta!

Se cîntă polieleul: „Robii Domnului”. Apoi aceste mărimuri:

Fericimu-vă pe voi, cuvioșilor Mucenici și cinstim sfîntă pomenirea voastră, povățuitorilor ai călugărilor și împreună vorbitorilor cu Îngerii.

Cu aceste stihuri:

1. Așteptînd am așteptat pe Domnul și a căutat spre mine și a ascultat rugăciunea mea.

2. Genunchii mei au slăbit de post și trupul meu s-a istovit de lipsa untului de lemn.

3. După cuvintele gurii Tale m-am ferit de cărările împilătorilor.

4. Întors-ai plîngerea mea întru bucurie, luat-ai sacul meu de pe mine și m-ai încins cu veselie.

5. Să știți că Domnul Și-a cunoscut pe sluga Sa cea credincioasă.

6. Lăudați pe Domnul toți cuvioșii Lui, slăviți cu laude sfîntenia Lui.

Slavă..., glasul 1-ii:

Slavă Ție, Treime Sfîntă: Părinte, Cuvinte și Duhule Sfinte, zicînd: Slavă Ție Dumnezeule.

Și acum..., același glas:

Bucură-te, ceea ce ești cu dar dăruită, Marie, Domnul este cu tine, zicînd: și prin tine cu noi.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Slavă Ție Dumnezeule (de 3 ori).

După polieleu,

Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe înțelepciunea...

Cu lumina Treimii luminat strălucindu-vă, părinților celor văzători de lumină, ați părăsit întunericul cel adînc al dezmierdărilor și, cu dumnezeieștile fapte luminînd inimile credincioșilor, v-ați arătat luminători fericiți cu postirea și cu pătimirile. Pentru aceasta, cinstim astăzi purtătoarea de lumină și cinstită pomenirea voastră și cu un glas strigăm: De Dumnezeu grăitorilor cei prea bogați, rugați-vă lui Hristos Dumnezeu ca să dăruiască iertare de greșeli, celor ce cinstesc cu dragoste sfîntă pomenirea voastră! (2 ori)

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei:

Ca o Mireasă cu totul fără prihană a Făcătorului, ca o Maică a Izbăvitorului, care nu știe de bărbat, ca ceea ce ești vas de primire a Mîngîietorului prealăudată, pe mine, cel ce m-am făcut vas spurcat fărădelegii și întru cunoștință batjocură dracilor, sîrguiește de mă izbăvește din răutatea acestora, luminată sălășluire prin faptele cele bune făcîndu-mă. Ceea ce ești dătătoare de lumină și nestricată, gonește-mi norul patimilor, și, împărtășirii celei de sus mă

învrednicește și luminii celei neînserate, cu rugăciunile tale.

Antifonul întâi, glasul al 4-lea:

Din tinerețile mele...

Prochimen glasul al 4-lea:

Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui.

Stih: Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie.

Toată suflarea...

Evanghelia de la Luca

(VI, 31-36, vezi duminica a 19-a după Pogorîrea Sf. Duh)

După Psalmul 50,

Stihira, glasul al 4-lea:

Cu strălucirile cele prea luminoase luminînd sufletele voastre, cuvioșilor, cu faptele cele bune ați înfrumusețat pămîntul, avînd întru inimile voastre pe Hristos, luminînd ca un soare neapus adunările păgînilor și cu frumusețile mucenicești împodobindu-ne pe noi, cuvioșilor mucenici.

C A N O A N E L E

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

(Vezi Paraclisul Maicii Domnului).

Canonul Sfinților:

Cîntarea întâi, glasul al 8-lea:

Irmosul:

Adîncul Mării Roșii cu urmele neudate pedestru trecîndu-l Israil cel de demult, cu mîinile lui Moise în chipul Crucii, puterea lui Amalic în pustie a biruit.

Făcîndu-vă strălucitori de lumină prin postire, preafericiților, v-ați arătat făclii de Dumnezeu văzătoare prin vărsarea sîngelui vostru. Pentru aceasta vă și bucurați împreună cu pustnicii și cu mucenicii lui Hristos.

În marea lacrimilor voastre mai întîi ați întunecat, înțelepților, pe Faraon cel înțelegător, iar pe urmă, cu curgerea sîngelui ,l-ați biruit și l-ați dat pieirii.

Slavă...,

Cuvioșilor părinți, v-ați înjunghiat pentru Hristos, viețuind pustnicește, drept aceea vă laudăm pe voi, cîntînd izbăvitorului Dumnezeuului nostru, că S-a preaslăvit.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Domnul cel din fire neîncăput întru toate, a încăput întru tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, făcîndu-Se pămîntean pentru milostivire, ca să mîntuiască pe pămînteni, pentru negrăita Sa iubire de oameni.

Cîntarea a 3-a,

Irmosul:

Nu întru înțelepciune și în putere, și în bogăție ne laudăm, ci întru Tine, înțelepciunea Tatălui cea Ipostatnică, Hristoase. Că nu este sfînt afară de Tine, Iubitorule de oameni.

Cu cuget zdrobit plăcînd lui Dumnezeu, ați zdrobit mîndria

vrăjmașului, fericiților,
zdrobindu-vă cu săbiile și
omorîndu-vă.

Uitîndu-vă, înțelepților, la
vecuirea celor ce vor să fie, ați
lepădat cele nestatornice și
stricăcioase, care trag spre cele de
jos. Pentru aceea, vă fericim,
cuvioșilor mucenici.

Slavă...,

Lăudîndu-se cu puterea Ta
purtătorii de Dumnezeu, au biruit
taberele pierzătorilor și, fiind uciși
pentru Tine, Mîntuitorule, au
arătat îndoite nevoițe, pentru
care s-au și încununat.

Și acum..., a Născătoarei:

Preacurată, care ai născut pe
Cuvîntul lui Dumnezeu Cel
Preasfînt, sfințește sufletele și
trupurile noastre, ale celor care te
fericim pe tine, Preanevinovată.

Sedealna, glasul al 4-lea:

Podobie: Degrab ne întîmpină...

Arătîndu-vă ca niște străini și
nemernici pe pămînt, ați făcut
corturi în pustietăți, tare v-ați
nevoit, cuvioșilor, împodobindu-vă
goliciumea cu îmbrăcămîntea
bunătăților, și, asemănîndu-vă
patimilor lui Hristos, ați suferit
junghierea cea tirănească.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei:

Către Născătoare de Dumnezeu
cu nevoie să alergăm noi,
păcătoșii și smeriții și să cădem cu
pocăință strigînd din adîncul

sufletului: Stăpîină, ajută-ne
milostivindu-te spre noi,
sîrguiește, că pierim de mulțimea
păcatelor. Nu întoarce pe robii tăi
deșerți, că pe tine una nădejde te
avem!

Cîntarea a 4-a,

Irmosul:

*Ridicat pe Cruce văzîndu-Te
Biserica pe Tine, Soarele dreptății,
a stat întru sa rînduială, precum se
cuvine strigînd: Slavă puterii Tale,
Doamne!*

Nesupunîndu-vă patimilor
trupului, preafERICIȚILOR, ați supus
pe vrăjmașul și, ucigîndu-vă cu
săbii, v-ați mutat împreună către
viața cea fără de moarte,
bucurîndu-vă.

Omorîndu-vă mai înainte de
moarte cu înfrînarea de bună voie,
cuvioșilor, de cei fără de lege cu
sila prin sabie cumplit v-ați
omorît, crezînd că veți trăi și după
moarte.

Slavă...,

Ați trecut din viața aceasta,
părinților, fiind uciși cu săbiile
celor fără de lege. Iar mai înainte
de ieșire, ați suferit nevoile cel
amare, făcîndu-vă morți lumii.

Și acum..., a Născătoarei:

Dumnezeu cel preaveșnic,
arătîndu-se din Fecioară Prunc
nou, și făcîndu-Se om, înnoiește
omenirea. Aceluia să-I cîntăm:
Mărire puterii Tale, Doamne!

Cîntarea a 5-a,

Irmosul:

Tu, Doamne, lumina mea în lume ai venit, lumina cea sfîntă care întorci dintru întunericul necunoștinței pe cei ce cu credință Te laudă pe Tine.

Arătatu-v-ați Rai frumos, avînd în mijloc lemn de viață, pe Domnul, Care a primit sîngele vostru, ca o jertfă curată.

Picăturile sîngiurilor amestecîndu-le cu curgerile lacrimilor voastre, de Dumnezeu purtătorilor, ați înecat într-însele pe șarpele cel cu multe chipuri.

Slavă...

Frumusețea lui Dumnezeu v-ați învrednicit a o vedea și, în loc de osteneli și dureri, veselia cea veșnică ați luat, fericiților.

Și acum..., a Născătoarei:

Născut-ai pe Dumnezeu mai presus de cuvînt și de cuget și ai rămas după naștere, ca și mai înainte de naștere, Fecioară Curată, Mireasa lui Dumnezeu.

Cîntarea a 6-a,

Irmosul:

Jertfi-voi Ție cu glas de laudă, Doamne, Biserica strigă către Tine, de sîngele dracilor curățîndu-se, cu sîngele cel curs prin milostivire din coasta Ta.

Lepădînd legătura patimilor cu postire și cu moarte silnică dezlegîndu-vă de legăturile

trupului, ați fost chemați către frumusețea cea nestricăcioasă a Stăpînului.

Cu viețuirea cea înaltă arătîndu-vă ca niște munți, pe cel ce îngrozea că vrea să piardă munții și toată făptura, l-ați supus sub picioarele voastre, cu puterea lui Hristos.

Slavă...

Cu înfrînare și cu ostenelile trupurile voastre subțind, sfinților părinți, cu sîngiurile v-ați jertfit lui Hristos, vitejilor, și după lege, v-ați încununat.

Și acum..., a Născătoarei:

Adormi viforul cel nestatornic al patimilor mele cu rugăciunea ta cea neadormită, Fecioară, mă rog ție și să nu mă dai să adorm cu somnul păcatului cel greu.

C O N D A C, glasul al 2-lea:

Podobie: Căutînd cele de sus...

Mulțimea învăluirilor neudat trecînd-o, pe vrăjmașii cei fără de trupuri, cu curgerile lacrimilor voastre tare i-ați cufundat, de Dumnezeu înțelepților cuvioși mucenici și dar de minuni primind, rugați-vă neîncetat pentru noi toți.

I C O S

Trupul cel de pe pămînt omorîndu-l cu omorîrea cea de viață purtătoare, patima lui Hristos Dumnezeu ați închipuit, mai întîi întru bună postire și a

doua oară iarăși întru pătimiri. Pentru aceasta, Hristos, îndoite cununi a trimis vouă, cuvioșilor mucenici, și a gătit vouă lăcașul ceresc, și locul cel veșnic, unde cu bucurie v-ați sălășluit, făcându-vă împreună locuitori cu mucenicii și cu cuvioșii. Drept aceea, rugați-vă neîncetat pentru noi toți.

Cântarea a 7-a,

Irmosul:

În cuptorul cel persienesc tinerii lui Avraam, cu dragostea bunei-credințe mai vîrtos decît cu văpaia focului fiind aprinși, au strigat: Bine ești cuvîntat în Biserica slavei Tale, Doamne!

Fiind înfrumusețat cu razele faptelor celor bune și luminați cu sfințite pătimiri, ați trecut către lumina cea neapusă, și v-ați arătat fiii zilei.

De bună voie înstrăinîndu-vă de dulcelele cele lumești, minunat v-ați unit Celui ce S-a arătat oamenilor cu trup, cîștigînd bunătățile nestricăcioase cele ce vor să fie, sfinților.

Slavă...,

Bine ești cuvîntat, Dumnezeu, Cel Ce ai săvîrșit astăzi călătoria părinților celor pătimitori și de Dumnezeu purtători și i-ai arătat pe dînșii părtași Împărăției Tale celei cerești.

Și acum..., a Născătoarei:

Pe tine, ceea ce ai purtat în pîntecele tău mana vieții, cu

adevărat mai înainte te-a închipuit arătat de demult năstrapa cea purtătoare de mană: Binecuvîntată ești tu între femei, preanevinovată Stăpînă!

Cântarea a 8-a,

Irmosul:

Mîinile întînzîndu-și Daniil, gurile leilor deschise în groapă le-a încuiat și puterea focului a stîns, cu bună faptă încingîndu-se tinerii cei iubitori de bună-credință, strigînd: Binecuvîntați, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Ceata cea mare a cuvioșilor mucenici fiind împodobită cu vitejiile cele pustnicești, astăzi, arătați pe toți dănțuitori dumnezeiești, pe cei ce laudă și împreună cu dînșii cîntă pe Hristos: Binecuvîntați, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Ați stat ca niște miei, tăindu-vă de sabiile muncitorilor și v-ați adus jertfă desăvîrșită Cuvîntului, Celui ce S-a jerfit. Și v-ați arătat în corturile celor întîi născuți, cîntînd: Binecuvîntați, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Binecuvîntăm pe Tatăl...

Trupul și sufletul ați sfințit Domnului, cuvioșilor, nevoindu-vă cu sudorile înfrînării și cu sînguirile ați uscat marea răutăților a muncitorilor, cîntînd:

**Binecuvîntați, toate lucrurile
Domnului, pe Domnul!**

Și acum..., a Născătoarei:

**Iar se deschide Raiul cel dintîi
prin tine, de Dumnezeu fericită
Curată, și se aduce înăuntru omul
cel osîndit dintîi, și cu adevărat se
îndumnezeiește, spre înnoirea
oamenilor, a celor ce strigă:
Binecuvîntați, toate lucrurile
Domnului, pe Domnul!**

Cîntarea a 9-a,

Irmosul:

*Piatra cea netăiată de mîină, cea
din marginea unghiului, din tine,
Fecioară, muntele cel netăiat, S-a
tăiat Hristos, adunînd firile cel
osebite. Pentru aceasta, veselindu-
ne, pe tine, Născătoare de
Dumnezeu te mărim.*

**Veniți să lăudăm cu glas mare
întru sfîntă cuvîntare pe cei sfințiți
cuvioși părinți, care au viețuit cu
cuvioșie în pustietăți și în peșteri,
și au pătimit cu bună-credință.**

**Cît sunt de lăudate ostenele
voastre cele întru pustnicie,
răbdătorilor de chinuri, cît sunt de
alese nevoințele, cu care ați surpat
pe înșelătorul, cît sunt de
minunate chinurile, care după lege
le-ați pătimit și prin care v-ați
încununat.**

Slavă...,

**Pomenirea voastră cea
văzătoare de Dumnezeu strălucind
cu răsăriturile ostanelilor voastre**

**cele pentru Hristos, luminează
cugetele tuturor, cu darul a tot
lucrătorului Sfîntului Duh.**

Și acum..., a Născătoarei:

**Se înfricoșează Heruvimii,
văzînd pe Cuvîntul Cel ce negrăit
șade peste dînșii, purtîndu-Se
Prunc în brațele tale cele de
Maică, Precurată Stăpîină, ceea
ce ești mai înaltă decît toată
făptura.**

LUMINÎNDA:

Podobie: Cu duhul în Biserică...

**Prin durerile înfrînării, pe
șarpele, începătorul răutății
desăvîrșit l-ați omorît, iar la
sfîrșitul vostru ați primit cununa
muceniei, cei ce sunteți laudă
părinților și slavă mucenicilor,
mulțimea cuvioșilor mucenici și a
minunaților părinți. (2 ori)**

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei:

**Cea mai presus de minte
preaslăvită minune a nașterii tale
însăpămîntează toată mintea
îngerilor și a oamenilor. Căci,
Fecioară fiind ai născut și
Fecioară ai rămas, ca și mai
înainte de naștere, Fecioară. O,
taină străină! O minunată și
preaslăvită naștere!**

LA LAUDE

Stihirile, glasul al 4-lea:

Podobie: Ca pe un viteaz...

**Pe înțelepții mucenici și pe
cuvioșii părinți să-i lăudăm
luminat, că poruncilor lui Hristos
supunîndu-se, și slujirea cea**

spurcată stricînd-o sfinții, cinstit și cu bună nădejde au slujit. Și pe Unul Dumnezeu și Domnul înaintea feței tiranilor cu bună îndrăzneală mărturisind, s-au încununat de sus. (2 ori)

Viața cea rîvnitoare de cele de jos și îndulcirile desfătării, și slava cea înflorită, lăsîndu-o ca pe o vremelnicie, preaslăviților, de Hristos v-ați lipit, cu podoaba Lui cea frumoasă aprinzîndu-vă și v-ați apropiat ca niște trandafiri bine mirositori. Și cu cununa nestricăcioasei Împărății cu dumnezeiască cuviință v-ați încununat,

Urînd lumea, mai presus de lume v-ați arătat, în Biserica celor întîi născuți v-ați împreunat și cu îngerii cîntați cîntare neîncetat. Stînd împreună înaintea lui Dumnezeu, cei ce, mucenicește lepădînd înșelăciunea idolilor cea spurcată, nebunia muncitorilor o ați defăimat.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Fiind împodobiți cu haina curăției și luminați cu rugăciune dumnezeiască, și avînd întru voi pe Hristos locuind, ce S-a născut din Fecioară, nu v-ați biruit de iubirea lumii acesteia, nici ați primit dulcelele cele trupești. Ci, suindu-vă pe focul care este de asemenea rob, cu dumnezeiescul foc ați ars focul vremelnic și al patimilor. Pentru aceasta, rugați-vă, cuvioșilor mucenici cei fericiți, să ne izbăvim și noi de focul cel cu totul pierzător și veșnic.

Și acum..., a Născătoarei:

Pe Dumnezeu, Cel ce din tine S-a întrupat, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, L-am cunoscut, pe Acela roagă-L pentru mîntuirea sufletelor noastre.

Slavoslovia cea mare, troparul, ecteniile și otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din cîntarea a 3-a și a 6-a. Prochimen gl. al 7-lea: Scumpă este înaintea Domnului..., **Stih:** Ce voi răsplăti Domnului pentru toate... **Apostolul din Epistola către Romani (VIII, 28-39, vezi Apostolul din 2 septembrie).** Aliluia, **glasul al 4-lea:** Dreptul ca finicul va înflori. **Stih:** Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.

Evangelhia de la Marcu (VIII, 34-38; IX, 1, vezi Duminica după Înălțarea Cinstitei Cruci).

CHINONICUL

Întru pomenire veșnică va fi dreptul, de auzul rău nu se va teme.